

วัดอัมรินทร์วราราม อรดิหาร



วัดอัมรินทร์อาราม อรดิหาร





ถวายเป็นธรรมบวรณาการ

ที่ระลึก

งานถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน

วัดอมรินทราราม อรัณยาราม

ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย

กรุงเทพมหานคร 10700

วันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2551

นายวิชาญ - นางสายพิน พหลโยธิน
และครอบครัว





พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ
พระราชทานผ้าพระกฐิน



เฉลิมพระเกียรติ....พระภูมิ.....ภูมิพล

ทรงเป็นดวงสุริยันกระจ่างฟ้า
ส่องมรรคาพาราษฎร์ให้สดใส
ทรงเมตตาการุณยชนคนไทย
ให้ต่อสู้ยื้มได้เมื่อภัยมา

ทรงแนะแนวโครงการงานหลากหลาย
ผ่อนคลายภัยพิบัติทุกทิศา
ทรงประจักษ์พร้อมโพธิ์ทองของประชา
พัฒนาประเทศไทยให้เจริญ

มโนน้อมพร้อมถวายกายและจิต
เปลี่ยนนามิตรให้ภักดีและสรรเสริญ
สามัคคีรวมพลังร่วมเผชิญ
พร้อมก้าวเดินด้วยรอยยิ้มและไม่ตรี

ทรงประสานร้อยดวงใจไทยทั่วหล้า
ด้วยคำว่า “พอเพียง” เพิ่มราศี
กิจการงานราบรื่นขึ้นฤดี
ด้วยเดชะพระบารมี-ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า
คณะผู้ร่วมถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน
วัดอมรินทรารามวรวิหาร
นายวิชาญ-นางสายพิน พหลโยธิน และครอบครัว
ร้อยกรองโดย นางลดา รุธิรณก



ธรรมบรณการ

ปี พ.ศ.2551 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว องค์เอกอัคร
ศาสนูปถัมภกทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าพระกฐิน ให้นายวิชาญ
นางสายพิน พหลโยธิน และครอบครัวนำมาทอดถวาย ณ พระอาราม
วัดอมรินทรารามวรวิหาร ริมคลองบางกอกน้อย แขวงศิริราช เขต
บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร วันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน 2551

วัดอมรินทรารามฯ เป็นพระอารามหลวง ที่เรียกว่าโบราณมาก
มาแต่เดิมราวพ.ศ. 2200 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ.2325
เมื่อกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้รวบรวม
ไพร่พลตีฝ่าวงล้อมพม่า ตีเมืองชายฝั่งทะเลจนบุรีได้และเข้ายึดป้อม
สำคัญฝั่งเมืองธนบุรีได้สำเร็จ ทรงสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานีแห่งใหม่
ปลายปี พ.ศ.2310 ใช้เวลากู้อิสรภาพได้เอกราชกลับคืนมาสู่ประเทศไทยได้
ด้วยพระปรีชาสามารถโดยการยกทัพเรือมาบุกค่ายพม่าที่เมืองธนบุรีและ
ป้อมปราการที่พม่ายึดครองอยู่

มีผู้ร่วมย้ายครอบครัวมาตั้งถิ่นฐานใหม่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา
ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ผลไม้نانาชนิด ราชธานีแห่งใหม่จึงมี
พื้นที่ขยายเรียบริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา “วัดบางว่าน้อย” จึงเป็นวัดที่มีพื้นที่
อาณาเขตอยู่ในกำแพงเมืองฝั่งตะวันตกของกรุงธนบุรี ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ยกขึ้นเป็นอารามหลวง จากเดิมเป็นชั้นตรีชนดิราชวรวิหาร ได้ถูก
ให้เป็นวัดชั้นตรีชนดิวรวิหาร นับว่าเป็นวัดเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ ที่มี



ถ้อยคำลือเลื่องความศักดิ์สิทธิ์ขององค์พระพุทธรูป และความเก่าแก่ทาง
ปูชนียวัตถุที่ควรค่าในการศึกษาและร่วมมือกันดำรงรักษาไว้ ให้เป็น
สมบัติที่ล้ำค่า ทั้งทางศาสนาและประวัติศาสตร์สำหรับเยาวชน คนรุ่นใหม่
อีกมากจะได้ศึกษาและช่วยกันบำรุงดูแลรักษาให้คงไว้สืบไป

เป็นโอกาสดียิ่งที่นายวิชาญ-นางสายพิน พหลโยธิน และครอบครัว
ได้มีโอกาสสมถวายเป็นเจ้าพระกฐิน ณ วัดอมรินทรารามแห่งนี้ พร้อมด้วย
ญาติมิตร ผู้มีกุศลจิตในการร่วมสร้างบุญกุศล ให้การทำนุบำรุงพระอาราม
ดำรงพระศาสนา

ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ พร้อมทั้งขออาราธนาคุณพระ
ศรีรัตนตรัยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ประทานพรให้ทุกท่าน ที่มาร่วมงานบุญ
ประสบแต่ความสุข สุขภาพดีสมบูรณ์แข็งแรง สมความปรารถนา
ทุกประการ

นายวิชาญ-นางสายพิน พหลโยธิน

และครอบครัว

1 พฤศจิกายน 2551



ประวัติวัดอมรินทราราม วรวิหาร

สภาพฐานะและที่ตั้งวัด

วัดอมรินทราราม เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร

ตั้งอยู่ริมปากคลองบางกอกน้อยฝั่งใต้

เลขที่ ๕๖๖ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

เขตวัด วัดอมรินทราราม วรวิหาร มีเนื้อที่ ๒๒ ไร่ ๓ งาน ๗๒ ตารางวา

อาณาเขต ทิศเหนือ จดทางรถไฟสาย

บางกอกน้อย-สุโขทัย

ทิศใต้

จดคันคูน้ำตามแนวเขต

โรงพยาบาลศิริราช

ทิศตะวันออก จดโรงพยาบาลศิริราชและเขต

ทางรถไฟ

ทิศตะวันตก จดถนนและสะพานอรุณอมรินทร์





พระเจ้าตากสินมหาราช
(สมัยกรุงธนบุรี)

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
(สมเด็จพระเจ้าพระยามหาคษัตริย์ศึก
สมัยราชธานี กรุงธนบุรี)



สมเด็จพระเจ้าหลานเธอ
เจ้าฟ้ากรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์
กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข
(กรมพระราชวังหลัง)
ผู้เป็นกำลังสำคัญ
ในการบูรณปฏิสังขรณ์พระอาราม





พระอุโบสถลักษณะทรงจัตุรมุข (มีมุขโถง ๔ ด้าน)

ฐานของอาคารเป็นฐานสิงห์ลูกแก้ว หลังคา ๔ ชั้น ๓ ตับ
มุงกระเบื้องดินเผาเคลือบสี ลายหน้าบันเป็นรูปพระอิศวรทรงช้างเอราวัณ

ออกแบบก่อสร้างโดย หลวงวิศาลศิลปกรรม

ก่อสร้างเสร็จเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒

ประวัติ

ความเป็นมาของวัดอมรินทรารามวรวิหาร

ครั้งสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี หรือสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้สถาปนาวัดชื่อ “วัดบางว่าน้อย” วัดซึ่งเป็นพระอารามอยู่ในเขตส่วนของ พระราชวังหลวง ครั้นเข้ามาสู่รัชกาล ที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาท สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระนามเดิม สมเด็จพระเจ้าพระยา มหาคษัตริย์ศึก ได้ทรงย้ายราชธานีจากฝั่งธนบุรี ไปสู่ฝั่งตะวันออก ทรง สถาปนากรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของกรุงรัตนโกสินทร์ จึงเป็นการ เริ่มต้นราชวงศ์จักรี การขยายอาณาเขตปกครอง ซึ่งมีฝ่ายวังหลวง วังหน้า และวังหลัง ทรงสถาปนาพระอารามใหม่ คือ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นพระอารามหลวงคู่กับพระบรมมหาราชวังแต่ไม่มีพระภิกษุจำพรรษา

วังหน้าเป็นส่วนหนึ่งของพระอนุชา กรมพระราชวังบวรสุริยสิงหนาท เขตวังหน้าคือ ทางด้านป้อมพระสุเมรุ ด้านเหนือของพระบรมมหาราชวัง เรียกว่าบวรราชวังหรือวังหน้า โดยมีวัดสลัก ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น วัดมหาธาตุ เป็นวัดในส่วนวังหน้า เนื้อที่ส่วนใหญ่จะอยู่ทางตอนเหนือของ สนามหลวง หรือเดิมเรียกทุ่งพระเมรุ ปัจจุบันคือส่วนที่เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วังหลัง คือส่วนที่เป็นพื้นที่สืบทอดเนื่องจาก พระราชวังเดิม หรือกรุงธนบุรี มีวัดโบราณเดิม คู่กันมาเรียกว่า “วัดบางว่าใหญ่” ปัจจุบันคือ



วัดระฆังโฆสิตาราม วังหลังเป็นอาณาเขตพระนิเวศน์ของกรมพระราชวัง
บวรสถานพิมุข ทรงเป็นราชนัดดาของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
จุฬาโลก เกิดจาก สมเด็จพระที่นั่งองค์ใหญ่ คือ สมเด็จพระบรมวงศ์เธอ
เจ้าฟ้ากรมพระเทพสุดาวดี (พระนามเดิม สภา) วังหลังถือเป็นแนวป้องกัน
ทางคลองบางกอกน้อยมาแต่เดิม ปัจจุบันคือ บริเวณโรงพยาบาลศิริราช
กับสถานีรถไฟบางกอกน้อย

กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข พระนามเดิมว่า ทองอิน รับราชการ
มาแต่สมัยพระเจ้ากรุงธนบุรีเป็นพระยาสุริยอภัย เจ้าเมืองนครราชสีมา ครั้น
มาถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงโปรดเกล้าฯ สถาปนาเป็น สมเด็จพระเจ้า
หลานเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์ และเป็นกรมพระราชวังหลัง

เมื่อกรมพระราชวังหลัง เสด็จทิวงคต ในปีพ.ศ.2343 ตำแหน่ง
พระราชวังหลังจึงไม่มีการแต่งตั้งอีกต่อไป เหลือแค่เพียงกรมพระราช
วังบวรฯ วังหน้า สืบต่อกันมาจนเข้าสู่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอม
เจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) กรมพระราชวังบวรจึงสิ้นสุดลง องค์สุดท้ายคือ
กรมพระราชวังบวรวิชัยชาญ

กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข หรือกรมพระราชวังหลัง เจ้าฟ้า
กรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์ ได้ทรงโปรดให้สถาปนาวัดใหม่ขึ้นทั้งอาราม ทรง
สร้างพระอุโบสถพร้อมระเบียง และสร้างวิหารหลังพระอุโบสถ 2 หลัง
เจดีย์ด้านหน้าพระอุโบสถ 2 องค์ พระปรางค์หลังอุโบสถ 2 องค์ กำแพง
แก้วและศาลารายติดกำแพงแก้ว 6 หลัง หอระฆัง หอไตร ศาลา
หอสดมภ์ และกุฏิสงฆ์อีกหลายหลัง แต่เมื่อกรมพระราชวังบวรสถาน
พิมุขสร้างพระอุโบสถแล้วเสร็จ ก็เสด็จทิวงคต พระบาทสมเด็จพระพุทธ

ยอดฟ้าจุฬาโลก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้ดำเนินการต่อไปในถาวร
วัตถุที่กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข ทรงตั้งพระทัยไว้ งานก่อสร้างต่าง ๆ
จึงอยู่ในพระราชูปถัมภ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
จนแล้วเสร็จ ทรงโปรดเกล้าฯพระราชทานนามใหม่ว่า **วัดอมรินทราราม**

นอกจากนี้แล้ว พระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงจกมล
พระธิดาในกรมพระราชวังบวรสถานพิมุข ยังได้ทรงสร้างมณฑป
พระพุทธรูปจำลอง ส่วนพระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงกระจับ
พระธิดาอีกพระองค์หนึ่ง ได้ทรงสร้างกุฎาจำลองเป็นที่ประดิษฐาน
พระพุทธรูปจำลอง จากของเดิมที่จังหวัดสระบุรี มาไว้ให้ผู้ที่อยู่ไกลไม่
สามารถจะไปชมของจริงได้ มาชมส่วนจำลอง ณ วัดอมรินทราราม
ช่วงเวลานั้นก็มีการจัดงานสักการะพระพุทธรูปจำลอง ให้ตรงกับงาน
สักการะพระพุทธรูป ที่สระบุรี

ถือเป็นงานใหญ่ของย่านวังเดิม ที่สนุกสนาน เป็นงานบุญที่จัดทำ
ต่อเนื่องกันมาทุกปี แต่ในปัจจุบัน ได้มีการเลื่อนวันเพื่อความสะดวก
ในการจัดงาน

วัดมีการปฏิสังขรณ์ต่อเนื่องมาทุกรัฐกาล ทั้งการซ่อมแซมและ
สร้างเสริม ตั้งแต่รัชกาลที่ 3 สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว สืบต่อมาจนเข้า
สู่สมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 การ
วัดก็มีทั้งข้าราชการ พ่อค้าผู้มีจิตศรัทธามาร่วมกันช่วยทำนุบำรุงวัด เจ้านาย
ฝ่ายวังหลังก็เหลือน้อยลงเพราะบางท่านก็ย้ายถิ่นที่อยู่ บ้างก็ขาดผู้สืบสกุล
วัดจึงต้องอาศัยปัจจัยจากอุบาสก อุบาสิกา และข้าราชการที่ช่วยกันบริจาค
ทรัพย์ กรมรถไฟได้ซื้อที่ดินสงฆ์เพื่อการพัฒนาเส้นทางคมนาคม กุฏิ

และอุโบสถเก่าแก่ชำรุด ต้องซ่อมแซมกันอยู่เรื่อยๆตามวาระ กรรมรถไฟได้สร้างทางรถไฟผ่านหน้าวัด มีสถานีรถไฟ ในปีพ.ศ.2441 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่5 ได้โปรดเกล้าให้จัดทางรถไฟสายใต้ เริ่มจากปากคลองบางกอกน้อย ไปสู่จังหวัดนครปฐม ศาลาวัดและกุฏิถูกรื้อออกไปหลายหลัง จากการวางรางรถไฟ วัดอมรินทราราม จึงมีเนื้อที่น้อยลง แต่การมีสถานีรถไฟก็ทำให้เกิดตลาดการค้าขายเกิดขึ้น

เมื่อเกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา วัดอมรินทรารามจึงอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ไปโดยปริยาย เพราะอยู่ติดกับสถานีรถไฟ เครื่องบินข้าศึกทิ้งระเบิดย่านสถานีรถไฟ ทั้งพระและชาวบ้านที่อยู่อาศัยก็ต้องหนีกันเพื่อความปลอดภัย จากการคุกคามของภัยทางอากาศ บริเวณแห่งนี้จึงเป็นรำลึกกันต่อมาจนปัจจุบัน คือ พระพุทธรูปที่ชาวบ้านทั่วไปเรียกกันว่า พ่อบุสธน้อย ที่เครื่องบินทิ้งระเบิดลงมาโดยรอบโบสถ์ ความสิ้นสะเทือนให้พระเศียรของหลวงพ่อบ้านด้วยปูน หักพังลงมา ทางวัดต้องนำพระของหลวงพ่อบุสธน้อยไปฝากไว้ที่วัดอรุณราชวราราม

สิ้นสุดสงคราม สภาพความเสียหายของวัดมีมากมาย แต่ด้วยกำลังศรัทธา ทางวัดจึงได้หล่อพระพักตร์ของหลวงพ่อบุสธน้อย มาต่อเข้าองค์พระใหม่ เป็นการทำให้ยากมาก แต่ด้วยความสามารถของช่างบ้านช่างหล่อ ทำให้งานปูนปั้นหลวงพ่อบุสธน้อยสำเร็จลงด้วยดี แล้วจึงสร้างพระอุโบสถของหลวงพ่อบุสธน้อยใหม่

การเดินทาง ทางรถไฟมีผู้นิยมใช้มากขึ้น การรถไฟขยายการเดินทางออกไป วัดซึ่งเหลือเนื้อที่น้อยลง ชาววังหลังได้มีโอกาสเห็นพระเจ้าอยู่หัว เสด็จมาที่วัดอมรินทรารามเป็นบุญตาครั้งแรกในการทอดกฐิน



พระราชทาน และอีกครั้งเมื่อเสด็จมาเปิดสถานีรถไฟสายบางกอกน้อย ซึ่งมีสมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาผ่องศรีเสด็จมาด้วย และก็มีข้าราชการ บริหารตามเสด็จมากมาย เป็นภาพประวัติศาสตร์ของชาววังหลัง และชาว
ทั้งประเทศ

แต่ในปัจจุบันนี้ความเชื่อมั่นศรัทธาในหลวงพ่อบุสธน้อย ก็ยังมี ประชาชนทั้งชาวเมืองกรุงและชาวต่างจังหวัด เวียนกันเข้ามากราบไหว้สักการะองค์หลวงพ่อยู่ทุกวัน แต่งานวันไหว้พระพุทธรูปปิดทองหลวงพ่อบุสธน้อย จึงย้ายมาเป็นเดือนพฤศจิกายน ถ้าจะถามถึงอิทธิฤทธิ์ของหลวงพ่อบุสธน้อยว่าเป็นอย่างไร ก็ขอฝากไว้เป็นการบ้านให้ไปสืบกันเอง เพราะขึ้นอยู่กับคำขออันนอบน่าน สุดแต่หลวงพ่อกำลังจะประทาน

ของเก่าแก่ที่ยังเหลืออยู่ให้เห็นว่าวัดอมรินทรารามเป็นส่วนหนึ่งของวังหลังก็คือ ตำหนักเขียว เป็นโบราณวัตถุที่ขึ้นทะเบียนเป็นของที่อยู่ในความดูแลของศิลปากร ตำหนักเขียวเป็นที่ประทับของสมเด็จพระเจ้าฟ้า พระเทพสุธาวดี ทรงโปรดให้รื้อไปพระราชทานเป็นกุฏิสงฆ์ เป็นโบราณวัตถุเก่าแก่มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 เป็นสมบัติ ที่ควรจะต้องรักษาไว้หวังว่า ศิลปากรคงจะเห็นคุณค่าของถาวรวัตถุที่ขึ้นทะเบียน เพราะถ้าขึ้นแล้วไม่ซ่อมก็มีแต่สูญสลาย เพราะการที่มีบุคคลากรไม่พอจะดูแล

ปูชนียวัตถุและสิ่งสำคัญภายในวัด

1. พระอุโบสถ

พระอุโบสถเป็นแบบประเพณีทรงจตุรมุข มีมุขโถงทั้ง 4 ด้าน
ฐานของอาคารเป็นฐานสิงห์ลูกแก้ว หลังคา 4 ชั้น 3 ตับ มุงกระเบื้อง
เผาเคลือบสี เครื่องตกแต่งที่หน้าบันเป็นแบบเครื่องลายอง มีช่อฟ้า
หางหงส์ ลายหน้าบันเป็นรูปพระอิศวรทรงช้างเอราวัณ ออกแบบก่อสร้าง
โดยหลวงวิศาลศิลปกรรม สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ.2512

2. พระประธาน

เป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยโลหะปิดทองแบบสุโขทัย ประดิษฐาน
บนฐานชุกชี หน้าตักกว้าง 4 ศอก 5 นิ้ว โดยมีนายโต ขำเดช เป็นผู้
การปั้น ทำพิธีหล่อเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ.2514 เวลา 05.56 น.
หล่อเสร็จเมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2514 ด้านซ้ายและขวามี
พระอัครสาวกประทับยืนอยู่ 2 ข้าง หล่อด้วยโลหะสูง 1.72 เมตร
ลงรักปิดทองเสร็จเมื่อพ.ศ. 2516

3. วิหารหลวงพ่อบุสธน้อย

วิหารหลวงพ่อบุสธน้อยอยู่ใกล้สะพานอรุณอมรินทร์และทาง
รถไฟ ได้รับการปฏิสังขรณ์ใหม่เมื่อ พ.ศ. 2492 และมีการปฏิสังขรณ์อีก
หลายครั้ง มีความยาว 11.50 เมตร สูงถึงเพดานประมาณ 7 เมตร ที่ฝา
ผนังเขียนภาพพระพุทธรูปประวัติ

พระประธานประจำโบสถ์น้อยคือ “หลวงพ่อบุสธน้อย” เป็น
พระพุทธรูปปูนปั้นศิลปะแบบสุโขทัย ปางมารวิชัยลงรักปิดทอง หน้าตัก

กว้าง 4 ศอก 22 นิ้ว สูงตลอดพระรัศมี 7 ศอก 21 นิ้ว เป็นพระพุทธรูปที่พุทธศาสนิกชนนับถือกันว่ามีศักดิ์สิทธิ์มาก

4. มณฑปพระพุทธรูปจำลอง

มณฑปพระพุทธรูปจำลอง สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 1 โดยพระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงจกมล พระธิดาของกรมพระราชวังบวรสถานพิมุข (กรมพระราชวังหลัง) เป็นมณฑปทรงจัตุรมุขหลังคา 2 2 ตับ ตับล่างเป็นกันสาด ยอดมณฑปมีความสูงตลอดยอด 8 วา 2 ความกว้างวัดโดยรอบ 8 วา 3 ศอก ประดับด้วยเครื่องกระเบื้องและชามเขียนสีของจีนฝีมือปราณีตงดงามมาก ภายในประดิษฐานจำลอง มีกำแพงล้อมรอบและประตูเข้าออกทั้ง 4 ทิศ

5. พระพุทธรูปจำลอง

พระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงกระจับ พระธิดาอีกพระองค์หนึ่งของกรมพระราชวังบวรสถานพิมุข ทรงสร้างขึ้นเป็นภูเขาสูงจากพื้นถึงยอด 3 วา 2 ศอก กว้างโดยรอบ 19 วา

6. ตำหนักเขียว

เดิมตำหนักเขื่อนี้ตั้งอยู่เบื้องหลังหมู่พระมหามณเฑียรในพระบรมมหาราชวัง เป็นตำหนักที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นพระราชทานเป็นที่ประทับของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยาเทพสุดาวดี ซึ่งเป็นสมเด็จพระพี่นางองค์ใหญ่ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนแปลงตำหนักพระราชฐานชั้นในจากตำหนักไม้เป็นตำหนักตึก จึงโปรดเกล้าฯ ให้รื้อ

ดำหนักเขี้ยวไปปลูกเป็นกุฏิสงฆ์ที่วัดอมรินทรารามที่สมเด็จพระบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยาเทพสุดาวดีทรงเคยทำนุบำรุงมาก่อน

7. อาคารโรงเรียนพระปริยัติธรรม

อาคารโรงเรียนพระปริยัติธรรมเป็นอาคารสูง 5 ชั้น โดยชั้นบนเป็นทรงไทยจำลองจากศาลาหลังเดิมมีความงดงามมาก เริ่มทำการก่อสร้างโดยประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์โดยพระสุเมธาธิบดี เจ้าคณะในขณะนั้นเป็นประธาน เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2537 ดำเนินการก่อสร้างเรื่อยมาจนแล้วเสร็จ โดยทำการประกอบพิธีเปิดป้ายอาคารเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2546 โดยพระเดชพระคุณเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะหนเหนือ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ สำหรับการก่อสร้างอาคารแห่งนี้นับว่าเป็นเรื่องมหามงคลแก่คณะสงฆ์ อุบาสก อุบาสิกาของวัดเรื่องหนึ่ง คือ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ โปรดเกล้าฯ พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ร่วมสร้างอาคารเป็นจำนวน 200, 000

8. อาคารพิศาลพัฒน์กิจ

ลักษณะ คอนกรีตเสริมเหล็ก ชั้นเดียว กว้าง ๗ เมตร ๔๕ เมตร เป็นศาลาเอนกประสงค์ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของพระและอุบาสก อุบาสิกา ที่สนใจในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน โดยมีการอบรมเป็นประจำทุกวันอาทิตย์ และใช้ในการประกอบพิธีกรรมในทางพระพุทธศาสนา สร้างแล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ สิ้นค่าก่อสร้าง เป็น ๙,๓๕๕,๓๖๒.- บาท (เก้าล้านสามแสนห้าหมื่นสี่พันสามร้อยหกสิบสองบาท

9. ชุ้มประตูกำแพงโบสถ์

ชุ้มประตูกำแพงด้านหน้าพระอุโบสถ ลักษณะคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๕.๕๐ เมตร สูง ๑๕ เมตร ก่อสร้างโดย ได้รับเงินบริจาคจาก คุณชูเกียรติ คุณเมตตา อุทกพันธ์ และผู้มีจิตศรัทธา ได้ประกอบพิธี เปิดแพรคลุมป้าย เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดย พระเดช เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ฯ เป็นประธานในพิธี ลี้นค่าก่อสร้าง ๒,๒๓๑,๗๕๐.- บาท (สองล้านสองแสนสามหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยห้าสิบบาท)



ซุ้มประตูกำแพงด้านหน้าพระอุโบสถ

ลักษณะคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๕.๕๐ เมตร สูง ๑๕ เมตร ก่อสร้างโดย

ได้รับเงินบริจาคจากคุณเชษฐเกียรติ คุณเมตตา อุทกพันธ์ และ ผู้มีจิตศรัทธา

ได้ประกอบพิธีเปิดแพรคลุมป้าย เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗

โดย พระเดชพระคุณ เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธาจารย์

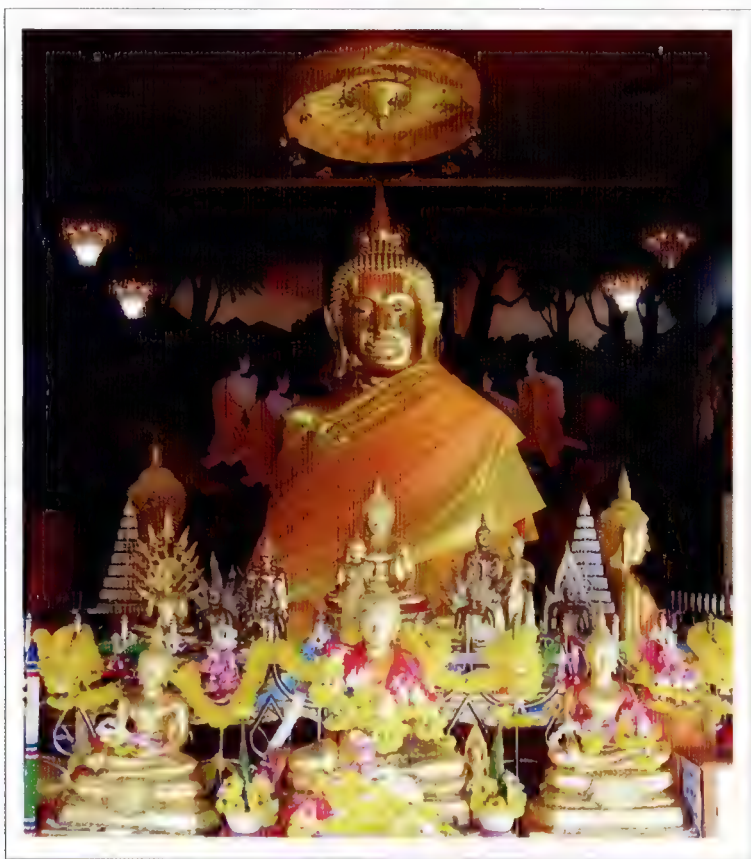
ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ฯ เป็นประธานในพิธี

สิ้นค่าก่อสร้าง ๒,๒๓๑,๗๕๐.- บาท (สองล้านสองแสนสามหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยห้าสิบบาท)



พระประธานประจำพระอุโบสถ

เป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยโลหะลงรักปิดทอง แบบสุโขทัย
ประดิษฐานบนฐานชุกชี หน้าตักกว้าง ๔ ศอก ๘ นิ้ว สูง ๑.๗๒ เมตร
ด้านซ้ายและขวามีพระอัครสาวกประทับยืน ๒ ข้าง
โดยมีนายโต ข้าเดช เป็นผู้ดำเนินการปั้น เมื่อ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๑๔



หลวงพ่อบุสธน้อย

เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นศิลปะ แบบสุโขทัย ปางมาวิชัยลงรักปิดทอง
หน้าตักกว้าง ๔ ศอก ๒๒ นิ้ว สูงตลอดรัศมี ๗ ศอก ๒๑ นิ้ว
พุทธศาสนิกชนให้การเคารพนับถือว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มาก
ประดิษฐานอยู่ภายในวิหารหลวงพ่อบุสธน้อย



มณฑปพระพุทธรบาทจำลอง

สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๑ โดยพระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงจกกล
 พระธิดากรมพระราชวังบวรสถานพิมุข (กรมพระราชวังหลัง)
 เป็นมณฑปทรงจัตุรมุขหลังคา ๒ ชั้น ๒ ตับ ตับล่างเป็นกันสาด
 ยอดมณฑปมีความสูง ตลอดยอด ๘ วา ๒ คอก ความกว้างวัดโยรอบ
 ๘ วา ๓ คอก ประดับด้วยเครื่องกระเบื้องและถ้วยชามเขียนสีของจีน
 ฝีมือประณีตงดงาม ภายในประดิษฐานพระพุทธรบาทจำลอง
 มีกำแพงล้อมรอบ และประตูเข้าออกทั้ง ๔ ทิศ



รอยพระพุทธรบาทจำลอง

สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๑ โดยพระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงจงกล

พระธิดากรมพระราชวังบวรสถานพิมุข (กรมพระราชวังหลัง)

ประดิษฐานอยู่ภายในมณฑปพระพุทธรบาทจำลอง

เปิดให้พุทธศาสนิกชนได้เข้ากราบนมัสการปิดทองเป็นประจำทุกปี



พระสังกัญจน
ประจำด้านหลังพระพุทธฉายจำลอง

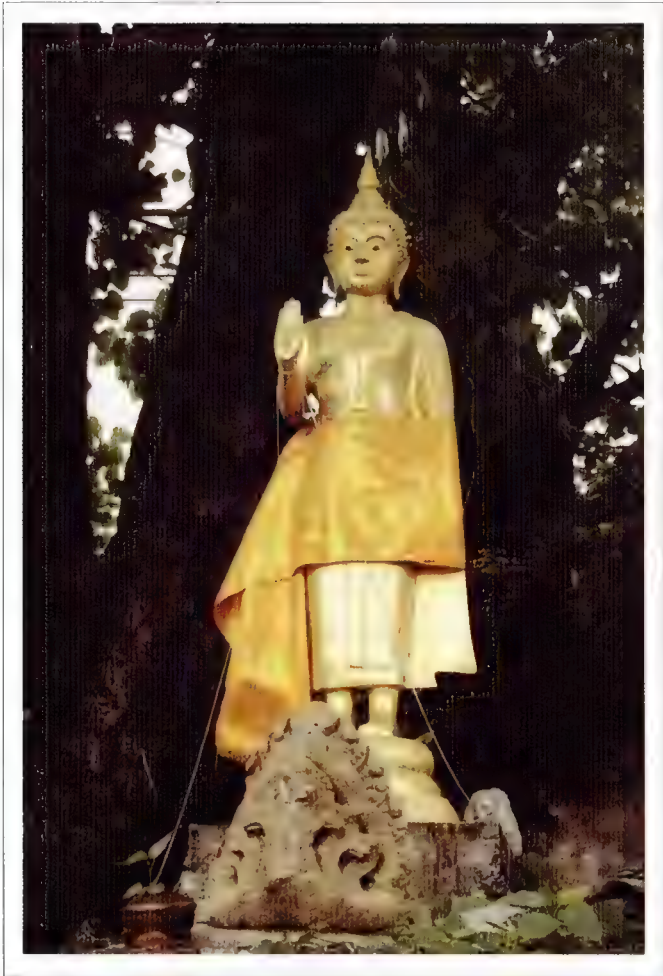


พระพุทธรูปจำลอง (พระพุทธรูปทรงยืนติดผนัง)

สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๑ โดยพระสัมพันธวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหญิงกระจับ

พระธิดากรมพระราชวังบวรสถานพิมุข (กรมพระราชวังหลัง)

ทรงสร้างขึ้นเป็นภูเขาสูงจากพื้นถึงยอด ๓ วา ๒ ศอก กว้างโดยรอบ ๑๙ วา



พระพุทธรูปปางห้ามญาติ
ประจำด้านหน้าพระพุทธฉายจำลอง



พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๖

ก่อสร้างอาคารโรงเรียนพระปริยัติธรรม

ลักษณะคอนกรีตเสริมเหล็ก ๕ ชั้น กว้าง เมตร ๑๔ ยาว ๔๐ เมตร
ในการก่อสร้างอาคารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแห่งนี้ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ
จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ โปรดเกล้า ฯ พระราชทาน

ทรัพย์สินส่วนพระองค์ร่วมสร้างอาคาร เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐.-บาท

ได้ประกอบพิธีเปิดป้ายอาคารหลังนี้ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

โดย พระเดชพระคุณเจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์
กรรมการมณฑลธรรมาคม เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ

สิ้นค่าก่อสร้าง ๒๖,๕๖๐,๐๐๐.- บาท

(ยืมบาทล้านห้าแสนหกหมื่นบาทถ้วน)



ศาลาพิศาลพัฒนกิจ

ลักษณะ คอนกรีตเสริมเหล็ก ชั้นเดียว กว้าง ๗ เมตร ยาว ๔๕ เมตร
เป็นศาลาเอนกประสงค์ใช้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของพระสงฆ์ และอุบาสก อุบาสิกา
ที่สนใจในการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน โดยมีการอบรมเป็นประจำทุกวันอาทิตย์
และใช้ในการประกอบพิธีกรรมในทางพระพุทธศาสนา

สร้างแล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘

สิ้นค่าก่อสร้าง เป็นเงิน ๔,๓๕๔,๓๖๒.- บาท

(เก้าล้านสามแสนห้าพันสามร้อยหกสิบสองบาทถ้วน)



ตำหนักเข็วก่อนยกขึ้นเป็นสองชั้น (ด้านหน้า)



ตำหนักเข็วบูรณะแล้ว (ด้านข้าง)



ตำหนักเข็ว (ด้านหน้า)



อดีตเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม คลองวัดตามลำดับ...

๑. พระพุทธมหาราช (ส้มอึ้งกรุงธนบุรี)
๒. พระเจ้านมณี (เรือธง เปரியลือก ร.๑)
๓. พระเจ้าเจียงศักดิ์ (กุ๊กส์ เปரியลือก ร.๒ ต่อมาเลื่อนเป็น พระธรรมอุดม
ไปครองวัดพระนั่ง)
๔. พระธรรมมิกคำธารชัย (เจิม เปரியลือก ร.๓)
๕. พระเจ้าเน็กคัล
๖. พระวิชัยมณี (บัว เปரியลือก ร.๓ ย้ายไปครองวัดอัมพวันนิตยาราม
ตามพระคำรัสสั่งของ ร.๔)
๗. หม่อมเจ้าพระสังวรประสาธน์ (หม่อมเจ้าพระเสถียรประสาธน์ประจักษ์
ธาดาภรณ์มณฑลราชบุรี ร.๕ ครองวัด ๓๓ ปี)
๘. หม่อมเจ้าพระสังวรประสาธน์ (ม.ร.ว. พยอม ยศครั้งแรก
มณฑลวิเศษกิจสุโขทัย - พระวิชัยมณี ตามลำดับครองวัด ๒๐ ปี
๙. พระครูปริยัติคุณาธาร (เจ้า ยศครั้งแรกพระครูวิเศษกิจสุโขทัย ครอง
วัด ๑๘ ปี มรณภาพใน ร.๖ พ.ศ. ๒๔๖๕)
๑๐. พระครูปริยัติธรรมคุณาธาร (จีน)
๑๑. พระครูปริยัติธรรมคุณาธาร (ขวาน มรณภาพ
พ.ศ. ๒๔๘๘)
๑๒. พระสังฆปริณายกกิจ (กุล ฐมุกาโม อธิบดีกรม ครองวัด พ.ศ.
๒๔๓๓ - ๒๔๓๕ รวม ๒๒ ปี มรณภาพ วันศุกร์ที่ ๒๓ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๔๓๕ เวลา ๑๓.๑๒ น.)



ทัศนียภาพบริเวณภายในกุฏิสงฆ์

คณะ ๑ และ คณะ ๕ วัดดอนเมือง วรวิหาร



ทัศนียภาพบริเวณภายในกุฏิสงฆ์

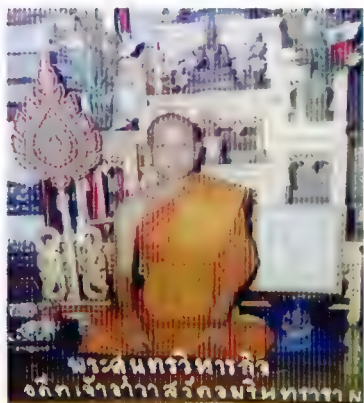
คณะ ๒-๓ และ คณะ ๔ วัดดอนเมือง วรวิหาร



พระพิศาลพัฒน์กิจ (ปัญญา ปญญาวโร)

เจ้าคณะเขตประเวศ - สะพานสูง

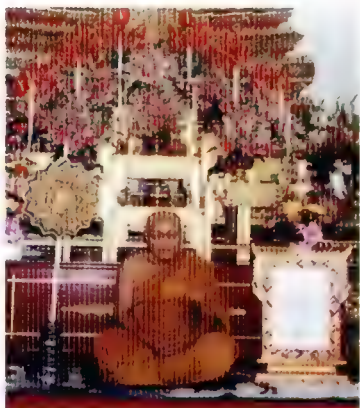
เจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม วรวิหาร องค์ปัจจุบัน



พระสุนทรวิหารกิจ (กุล ทุมกามาโม)
อดีตเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม วรวิหาร



พระครูวิธานอมรกิจ (วิชัย ธรรมทินโน)
ผจล.ชพ.
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม วรวิหาร



พระครูโกศลวิหารการ (วิเชษฐ์ อติพล)
ผจล.ชอพ.
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม วรวิหาร



พระครูวิหารกิจจานุการ (พนม พลวุฑฒ)
ผจล.ชพ.
เลขานุการเจ้าคณะเขตประเวศ - สพานสูง
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม วรวิหาร

สังเขปประวัติ พระพิศาลพัฒนกิจ



ชาติภูมิ พระพิศาลพัฒนกิจ นามเดิม ปัญญา ฉายา ปญยาวโร
นามสกุล ตลับแป้น
เกิดวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๖
ตรงกับวันพฤหัสบดี แรม ๒ ค่ำ เดือน ๑๓ ปีมะแม
หมู่ที่ ๓ ต.หนองทรายขาว อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี
บิดา นายทัต มารดา นางบุญมา ตลับแป้น

บรรพชา-อุปสมบท

วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๗ ณ วัดสระเตยใหญ่
ต.หนองทรายขาว อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี
พระอุปัชฌาย์ พระครูอุดมคุณากรวัดมะขามเฒ่า
ต.หนองทรายขาว อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี
พระกรรมวาจาจารย์ พระครูวินิจฐธรรมคุณ (วันเทียน)
วัดสระเตยใหญ่
พระอนุสาวนาจารย์ พระอาจารย์สัน เขมโก วัดมะขามเฒ่า

วิทยฐานะ ม.๖, น.ธ. โท

สมณศักดิ์และหน้าที่การงาน

- พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็น พระใบฎีกา ฐานานุกรม
ในพระสุนทรวิทาร์กิจ
- พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็น พระปลัด ฐานานุกรม ใน พระสุนทรวิทาร์กิจ
- พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็น ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง
- พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็น พระครูสัญญาบัตร
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสพระอารามหลวง
ชั้นโท (จ.ป.ร.) ที่ **พระครูไพจิตรวิทาร์การ**
- พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็น เจ้าคณะเขตบางขุนเทียน
เป็น รองเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม
- พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็น เจ้าคณะเขตประเวศ
เป็น รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม
- พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็น พระอุปัชฌาย์ และเจ้าอาวาสวัดอมรินทราราม
- พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็น พระครูสัญญาบัตร
เจ้าอาวาสพระอารามหลวงชั้นโท
ในราชทินนามเดิม
- พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็น พระครูสัญญาบัตร เจ้าอาวาสพระอารามหลวง
ชั้นเอก ในราชทินนามเดิม
- ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
ได้รับพระราชทานแต่งตั้งสมณศักดิ์
เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ
ที่ **พระพิศาลพัฒนกิจ** เป็นกรณีพิเศษ

ลำดับเจ้าอาวาสจากอดีต-ปัจจุบัน

- กรุงธนบุรี ๑. พระพุฒาจารย์
- รัชกาลที่ ๑ ๒. พระเทพมุนี (เรื่อง เปரியญเอก)
- รัชกาลที่ ๒ ๓. พระโพธิวงศ์ (ฤกษ์ เปரியญเอก)
- รัชกาลที่ ๓ ๔. พระธรรมโกศาจารย์ (เจิม เปரியญธรรม ๗ ประโยค)
๕. พระญาณโกศล
๖. พระวินัยมุนี (บัว เปரியญธรรม ๗ ประโยค)
- รัชกาลที่ ๔ ๗. หม่อมเจ้าพระสังวรประสาธน์ (หม่อมเจ้าพระเล็ก
ในพระประพันธ์วงศ์เธอ กรมหมื่นนราเทเวศร์)
- รัชกาลที่ ๕ ๘. พระสังวรประสาธน์ (หม่อมราชวงศ์พยอม)
๙. พระครูปริยัติธรรมคุณาธาร (คำ)
- รัชกาลที่ ๖ ๑๐. พระครูปริยัติธรรมคุณาธาร (ชื่น)
- รัชกาลที่ ๗ ๑๑. พระครูปริยัติธรรมคุณาธาร (ญาณ)
- รัชกาลที่ ๘ ๑๒. พระญาณโสภณ (ทรัพย์ โสมกมหาเถระ รักษาการเจ้าอาวาสตั้งแต่
รัชกาลที่ ๙ พ.ศ. ๒๔๘๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ ต่อมาได้รับการสถาปนาเป็น
สมเด็จพระวันรัต เจ้าอาวาสวัดสังฆวิศิษฏาราม)
- รัชกาลที่ ๙ ๑๓. พระราชธรรมภาณี (ลมูล สุตาคโม) รักษาการเจ้าอาวาสตั้งแต่
๒๕๐๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๓ ต่อมาเป็น
พระเทพญาณเวที เจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม
๑๔. พระสุนทรวิทาทิก (กุล ฆมกโม เป็นเจ้าอาวาสตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓
ถึง พ.ศ. ๒๕๓๔)
๑๕. พระพิศาลพัฒน์กิจ (ปัญญา ปญญาวโร)
เป็นเจ้าอาวาสตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงปัจจุบัน

กิจกรรมและการเผยแพร่พระพุทธศาสนา

๑. จัดให้มีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน บรรยายธรรม ทำวัตรสวดมนต์ แก่พุทธศาสนิกชน ทุกวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ ถึง ๑๖.๐๐ น. ณ ศาลาพิศาลพัฒนกิจ
๒. จัดให้มีการทำบุญตักบาตร ฟังธรรมเนื่องในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา ฯลฯ โดยมีการเวียนเทียน รอบพระอุโบสถในช่วงค่ำ
๓. จัดให้พระสงฆ์ของวัดไปเป็นครูสอนศีลธรรมแก่นักเรียนโรงเรียน วัดอมรินทราราม ตลอดปีการศึกษา
๔. จัดตั้งกองทุนการศึกษาสงเคราะห์แก่เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา ตามมติของมหาเถรสมาคม และยังจัด ถวายทุนการศึกษาแก่ภิกษุ สามเณร ที่สอบได้นักธรรม-เปรียญธรรม นอกจากนี้มีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ ในทุกภาคของ ประเทศ
๕. ร่วมมือกับทางคณะสงฆ์ หน่วยงานราชการ และองค์กรเอกชนต่างๆ ในการอนุญาตให้ใช้อาคารโรงเรียนปริยัติธรรมเป็นที่สัมมนาอบรม วิชาการทางพระพุทธศาสนาและด้านอื่นๆ เป็นระยะๆ ตลอดปี



๖. จัดงานนมัสการพระพุทธรูปที่ต้นเดือนมีนาคมของทุกปี และจัดงานนมัสการหลวงพ่อบุสผินน้อยในช่วงเทศกาลลอยกระทงของทุกปี
๗. จัดงานทำบุญอุทิศส่วนกุศลถวายอดีตเจ้าอาวาสและบูรพาจารย์ของวัดทุกวันขึ้นที่ ๒๓ สิงหาคม ของทุกปี พร้อมกับแจกทุนการศึกษาแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับปริญญาตรี และพระภิกษุสามเณร ที่สอบธรรมสนามหลวงได้เป็นประจำทุกปี

บทส่งท้าย สำหรับวัดอมรินทรารามวรวิหาร

เป็นวัดที่ต้องช่วยตัวเองอย่างมาก จากการที่มีสิ่งๆ ใหม่เข้ามาสู่เขตวัด และการขาดราชวงศ์ช่วยเหลือทำนุบำรุงวัดอย่างสมัยวังเดิม สถานวัตถุโบราณจึงทรุดลงไปมาก แม้การเดินทางรถไฟจะดูไม่สำคัญดังเช่นสมัยสงครามโลก แต่วัดก็ถูกแบ่งจากกัน อาณาบริเวณที่เคยกว้างขวางแคบลง โดยการตัดส่วนออกไปเป็นโรงพยาบาลศิริราช และการเป็นเส้นทางเดินรถไฟ สิ่งที่ขาดหายไปก็อย่าง คือ ศาลาน้ำร้อน ตลาดตอนเช้าที่พ่อค้าแม่ค้าชนของใส่รถไฟมาขายด้วยราคาถูก ผักเป็นของใหม่สดน่ารับประทาน ตอนนั้นก็เหลือแต่คำกล่าวว่า เคยเป็นที่ขายของ ศาลาน้ำร้อน ก็คือศาลาพักรับรองแขกของวัดอมรินทรารามฯ ที่ยังเหลือปรากฏอยู่ หวังว่าวิหารที่มีพระพุทธรูปจำลอง คงจะมีผู้มีจิตศรัทธาร่วมทุนทรัพย์ช่วยซ่อมแซมได้สวยงาม เพราะการรื้อซากการคงจะมีอีกหลายวัดที่ขึ้นทะเบียนอนุรักษ์ของโบราณ หากผู้มีจิตศรัทธาร่วมใจกันสมทบทุนไว้ กรมศิลปากรก็คงจะมีเวลาส่งคณะช่างมาแก้ไขได้

จากบริเวณแห่งนี้เป็นที่มาของนวนิยายเรื่องชื่อ “อุกรรม” ที่แฟนภาพยนตร์และละครทีวีติดตามกันมากจนต้อง สร้างซ้ำเปลี่ยนตัวแสดงหลายครั้ง

เราจะช่วยกันเก็บรักษาบริเวณนี้ไว้เป็นประวัติศาสตร์สู่ปัจจุบันให้เหมือนที่ต่างประเทศเขาทำกันบ้างไหม เป็นข้อคิดสำหรับทุกท่านที่แวะเวียนมาเพื่อขอพรนมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์...ช่วยกันรักษาประวัติศาสตร์ที่เป็นถาวรวัตถุกันไว้ด้วย...ช่วยกันหน่อย เพื่อสัญลักษณ์ของคลองบางกอกน้อย และ เรารักเมืองไทย...บำรุงพระพุทธศาสนาตามสมควรตามสถานะภาพ

ถวายความภักดีแด่องค์พระมหากษัตริย์ ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวในด้านการพัฒนามนุษย์ที่ทั่วโลกถวายพระเกียรติคุณยกย่อง.... “พระมหากษัตริย์นักพัฒนา”



วัดอมรินทราราม ธรรมวิหาร

เลขที่ ๕๖๖ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย

กรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์ ๐๒ ๔๑๑ ๑๓๑๘